

tilsyneladende er regeringen ikke indstillet på at sætte al kraft ind på det spørgsmål. Jeg tror, det skyldes, at man fra regeringens side har en grundlæggende forkert strategi, nemlig en strategi, som går ud på, at man skal prøve at få alle med på et fælles niveau.

Den danske chefforhandler, ambassadør Niels Ersbøll, sagde ifølge Berlingske Tidende onsdag den 16. april 1997: »Den danske regering har taget den beslutning, at det er vigtigere, at vi sammen bekæmper miljøproblemerne, end det er, at visse lande kan lave noget for sig.«

Hvis det er rigtigt, og det vil jeg godt spørge ministeren om, at man har truffet en sådan beslutning i regeringen, som ambassadør Ersbøll oplyser, siger man i virkeligheden, at man er indstillet på, at det mest fodslæbende land skal bestemme tempoet for miljø og sundhed i EU, det mest fodslæbende land skal bestemme harmoniseringsniveauet. Det er f.eks. Spanien, der så kommer til at bestemme, hvilke miljøforbedringer eller miljøforringelser der skal gennemføres, når man harmoniserer i EU.

I stedet mener vi, at man, som miljøministeren i virkeligheden var lige ved at komme til at sige, burde give nogle adgang til at gå i forvejen og lave fælles regler sammen med de lande, som også ønsker at gå i forvejen. Vi kunne på visse områder måske samarbejde med Sverige, eller vi kunne gennemføre noget alene og på den måde trække andre med. Det er en helt anden strategi, og det er en strategi, som kunne være til gavn for miljøet. Men regeringen er tilsyneladende slået ind på, hvad jeg vil betegne som en fodslæberstrategi, en strategi, som går ud på, at den langsomste vogn i toget skal bestemme tempoet.

Jeg håber, ministeren vil svare på, hvad det egentlig er, man har besluttet i regeringen vedrørende strategien, men som jeg kan se det, og det afspejler sig jo også i forhandlingerne, er man slået ind på den forkerte strategi.

Nu står vi så yderligere med det problem, at det hollandske formandskab vil have endnu flere områder ind under det indre marked. F.eks. skal donorblod nu også lægges ind under det indre marked, således at vi ødelægger den ordning med frivilligt donorblod, som vi har her i Danmark.

Den vil ikke kunne fungere på markedskræfternes betingelser; så bliver den ødelagt, og vi har ingen miljøgaranti, der kan redde den.

Det drejer sig altså om område efter område, og hr. Bent Hindrup Andersen vil i et senere

ordførereindlæg komme ind på nogle af de tunge eksempler.

I denne omgang skal jeg så slutte med på Enhedslistens vegne at fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, og det er et beskedent forslag – i den forstand, at forslaget alene forpligter regeringen til at gennemføre det, som blev lovet vælgerne forud for folkeafstemningen i 1986, og det drejer sig om det, som miljøministeren og jeg dengang var enige om var problemet.

Vi vil altså i al beskedenhed bede regeringen om at stå fast på, at de løfter, som hr. Poul Schlüter og hr. Uffe Ellemann-Jensen gav vælgerne forud for folkeafstemningen 1986, nu endelig indfries, og derfor lyder dagsordenen som følger:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget anmoder regeringen om at indfri de løfter om en effektiv miljøgaranti, som den daværende regering gav vælgerne forud for folkeafstemningen i 1986, opfordres regeringen til at sikre, at Danmark – uafhængigt af resultatet af regeringskonferencen – kan opretholde eller indføre national lovgivning eller nationale bestemmelser, som afviger fra regler i direktiver vedtaget med hjemmel i artikel 100 A, med henblik på at styrke miljø, arbejdsmiljø, sundheds- og forbrugerinteresser.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 89).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

I SF er vi enige i det synspunkt, at hensynet til det indre marked vejer for tungt i EU-samarbejdet i forhold til hensynet til miljø, sundhed og forbrugerbeskyttelse, og vi er også enige i det synspunkt, at det burde være sådan, når der er vedtaget nogle fælles regler, at progressive lande, f.eks. Danmark, havde mulighed for at gå videre, også på grundlag af nyindhentet viden.

Og at det skal udvikle sig i den retning arbejder vi på, bl.a. i forbindelse med regeringskonferencen, men vi er lidt i tvivl om, hvad Enhedslistens strategi egentlig er, for hvis man studerer